

Annick de Witt (1978) doet aan de Vrije Universiteit promotieonderzoek naar de relatie tussen wereldbeelden en duurzame ontwikkeling. Momenteel verblijft ze in San Francisco.

Beste Herman,

Benieuwd naar de culturele en maatschappelijke vernieuwing waar San Francisco zo bekend om staat, begaf ik me onlangs naar het *Power to the Peaceful* festival in het Golden Gate Park. Historische grond, want ooit het 'hoofdkwartier' van de *tegencultuur*. En nog steeds, bedacht ik, toen ik daar temidden van de meute door een opzweepende dame werd aangespoord tot het doen van meditatieoefeningen. Ik wist niet wat me overkwam: heb jij ooit een Ohmklank met 65.000 mensen tegelijk gemaakt?! Naast muziek stonden er ook een Tibetaanse Lama, goede doelen en yoga op het programma. En dat allemaal voor een betere wereld. Volgens de Britse socioloog Colin Campbell ondergaat het Westen een proces van culturele verandering waarbij het 'westerse' wereldbeeld geleidelijk aan vervangen wordt door een 'oosters' wereldbeeld. En dat uit zich volgens hem niet alleen in een enorme interesse in 'oosterse' spiritualiteit, maar ook in de opkomst van fenomenen als de milieubeweging, dierenrechten, vegetarisme en eco-voedsel. Verschillende expressies van het 'oosterse' principe dat al het leven heilig is, of in ieder geval een spirituele of innerlijke dimensie kent. Het festival combineerde op elegante wijze muziek en zelfexpressie met maatschappelijke betrokkenheid. Ik was oprecht onder de indruk van de goeie sfeer en de blootsvoetse bloemenkinderen die met beschilderde lichamen over het terrein dansten. Stond ik daar toch opeens te wenen! "Love is too big for just one mission. God is too big for just one religion", zong Michael Franti, en ik vond dat hij de spirit van het festival goed wist samen te vatten. Hoe zie jij dat eigenlijk, Herman? Welke rol speelt jouw geloof in jouw opvattingen over duurzaamheid en maatschappelijke verantwoordelijkheid?

Hartelijke groeten, Annick

Beste Annick,

Dat was een indringende ervaring in San Francisco.

In dit brandpunt van culturele vernieuwing is het verlangen naar een wereld waarin we zorgvuldiger met de natuur omgaan inderdaad duidelijk voelbaar. Een verlangen dat, zoals je meemaakte, krachtige emoties kan losmaken. Ik beleef deze tijd als een periode waarin de mensheid opgeroepen wordt om een volgende bewustzijnsstap te zetten. Een stap die leidt tot een volledig begrip van de samenhang van alle leven op onze planeet. Dit inzicht kan de basis vormen voor een nieuwe cultuur. Voor mij is deze cultuur overigens geen eindstation, maar een volgende fase in een proces van ontwikkeling. Altijd ontstaan er weer nieuwe vraagstukken en uitdagingen, die om een creatieve reactie vragen. Neem bijvoorbeeld jouw observatie dat we in het Westen tegenwoordig vaak teruggrijpen op oosterse elementen. Lange tijd heeft de westerse Verlichting ons veel goeds gebracht. Haar rationalistische en lineaire wereldbeeld heeft echter evenzeer bijgedragen aan onze huidige onevenwichtige en individualistische cultuur. De oosterse nadruk op waarden als harmonie, holisme en compassie komen eigenlijk als geroepen. Ik beschouw dit proces daarom ook niet als een vervanging van westerse waarden door oosterse, maar juist als een integratie van *the best of two worlds*. Deze creatieve synthese draagt bij aan een duurzame mondiale samenleving. Ik baseer mij voor zingeving zowel op de katholieke traditie waarin ik ben opgegroeid, als bijvoorbeeld op het Taoïsme. We bevinden ons op een evolutionair pad dat we al doende vorm geven. De zin van het bestaan zit in de scheppende rol van mensen in dit ontwikkelingsproces. Dat is in ieder geval wat ik geloof.

Met hartelijke groet, Herman

Herman Wijffels (1942) was onder meer topman van de Rabobank en de SER en bewindvoerder bij de Wereldbank. Nu is hij voorzitter van de Worldconnectors.

Chef Globalisering

Evert Nieuwenhuis schreef *De Grote Globaliseringsgids* - van Aandeelhouder tot Zapatista. Voor IS belicht hij elke maand een actuele mondiale kwestie. Vragen of ideeën? Mail ze naar Chef Globalisering: is@ncdo.nl

Blinde vlek voor homo's en hoeren

ZIE je wel: hulp werkt. Vorige maand presenteerden de Verenigde Naties een rapport over de stand van zaken in de mondiale bestrijding van aids. Meer dan vier miljoen patiënten in arme landen krijgen aidsremmers. Dat is maar liefst 36 procent meer dan vorig jaar en tien keer meer dan vijf jaar geleden. Het aantal aids-testen steeg met 35 procent en zwangere vrouwen met hiv/aids krijgen vaker medicijnen, om hun kind te beschermen tegen het virus. Nog altijd ontberen vijf miljoen mensen met aids of hiv medicij-

nen. Dat zijn er meer dan het aantal mensen dat wel pillen krijgt. De vooruitgang is evengoed indrukwekkend en grotendeels toe te schrijven aan ontwikkelingshulp. Meer geld, meer inspanningen. Wie het rapport goed leest, raakt toch teleurgesteld. Epidemiologen weten al jaren dat aids voornamelijk wordt verspreid door drie groepen: homoseksuele mannen die met meerdere mannen onveilig vrijen, prostituees die condoms schuwen en drugsverslaafden die vuile naalden gebruiken. Al jaren klagen epidemiologen over het gebrek aan aandacht voor deze groepen. Het belangrijkste succes dat het VN-rapport over deze risicogroepen meldt, is dat 'er meer gegevens beschikbaar zijn'. Volgens de auteurs verhinderen 'techni-

sche, juridische en sociaal-culturele barrières' adequate behandeling. Waarom worden homo's, hoeren en verslaafden genegeerd? Omdat wij, westerse donoren, liever geld geven aan 'onschuldige' slachtoffers, zoals vrouwen en kinderen. Wees eerlijk: zou u geld geven aan de campagne 'Help drugsverslaafden in India aan schone naalden'? Ook politieke leiders in arme landen mijden de belangrijkste verspreidingsbronnen van aids als de pest. Ze durven niet uit te leggen aan hun achterban dat schaarse gemeenschapsgelden worden besteed aan maatschappelijke verschoffelingen. Treurig maar waar: onze politieke, morele en emotionele voorkeuren staan de effectiefste bestrijding van aids in de weg.